Eucharistescht Wonner, dat während der Mass geschitt ass, déi vum Bëschof Claudio Gatti zu Roum, Italien, gefeiert gouf.

GESCHICHT:

Den 11. Juni 2000, um Päischtdag, wéi ich déi helleg Mass an der Kierch "Mutter vun der Eucharistie" gefeiert hunn, ass e grouss eucharistescht Wonner geschitt.

Ich hat just d'Formel vun der Konsekrasioun vum Brout fäerdeg gesot, wéi aus menger Hostie Blutt erausgelaf ass.

Fir mich ass d'Zäit stoe bliwwen. Ich war iwwer d'Hostie gebéit, déi ich tëscht menge Hänn gehal hunn, an hunn dat göttlecht Blutt fixéiert, dat sech iwwer e groussen Deel vun hirer Uewerfläch verbreet huet.

Ich sinn onbeweeglech bliwwen fer eng Zäit, déi den Aanwesenden onendlech laang virkomm ass, well se geduecht hunn, ich géif mich schlecht fillen, well op mengem Gesiicht hu sech en impressionanten Blass an e staarken Roude ofgewiesselt.

Wéi ich mich e bësse berouegt hat, hunn ich d'Hostie lues eropgehuewen.

Ënnert den Aanwesenden ass vill Emotioun entstanen, mä alles ass an enger Atmosphär vun déiwem Recueillement an lieweger Participatioun ofgelaf.

Wéi ich meng Hostie, déi mat Blutt gefierft war, erofgesat hunn, hunn ich an der Patène zwee aner grouss Hostien gesinn, déi, wéi d'Mutter vun der Eucharistie spéider gesot huet, der Profanatioun entzunn waren an an de wonnerbaren Uert bruecht goufen, well "de Bëschof, d'Séierin an d'Membere vun der Gemeinschaft d'Eucharistie immens gär hunn an bereet sinn, hiert Liewen ze ginn, fer se ze verdeedegen.

Nodeems ich d'Weihungsformel vum Wäin gesot an d'Erhiewung vum Kelch gemaach hat, hu ich d'Patene geholl, déi d'Hostie enthielt huet, déi ich geweit hat, mat Blutt befleckt, an déi aner zwou Hostien, déi vun der Entweihung gerett goufen, an ich sinn laanscht d'Bänke vun der Kierch gaangen, fir datt déi Anwesend se aus noer Distanz kéinte gesinn, d'Wourecht vun der Tatsaach feststellen, de Parfum wahrnehmen, deen vun der mat Blutt befleckter Hostie ausging, an an der Zukunft Zeegnis vum geschittene Wonner ginn.

Wann ich 'd'Fraktioun vum Brout' gemaach hunn, huet d'Blutt weider ënner den Ogen vun den Aanwesenden getrippt. Obwuel mat Bedauern, hunn ich meng Hostie, déi mat Blutt befleckt wor, iesse misse, wéi et vun den Normen 113-116 vum IV. Kapittel vun den Instruktiounen fer d'Feier vun der helleg Mass am Messbuch virgeschriwwen ass.

Beim Maache vun der helleger Kommunioun hunn ich de séissen Goût vum Blutt vum Jesus geschmaacht an e staarkt Wärmegefill an en intensiven Doft gespuert, déi mengen Innenraum erfëllt hunn.

Mat dësem leschte grousse eucharistesche Wonner huet Gott säi Sigel op all déi virdrun gesat, déi vun de grousse Männer vun der Kierch verworf gi waren, déi wësse wollten, wien de Paschtouer war, deen d'Hostien konsekréiert hat,

déi vum Jesus, der Jongfra, den Hellegen an den Engelen an de wonnerbaren Uert transportéiert goufen.
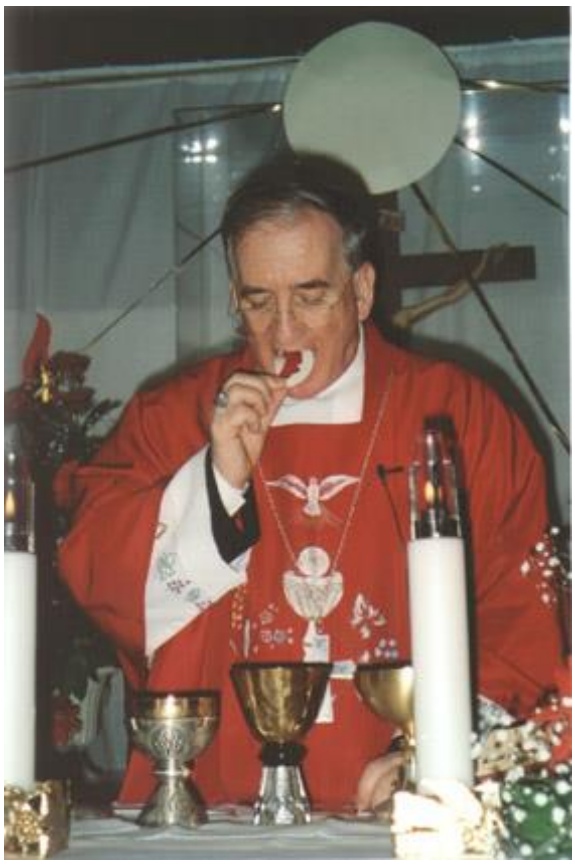
Wéi de Johannes d'Blutt an d'Waasser gesinn huet, déi aus der duerchstachener Säit vum Jesus erauskoumen, esou hunn ich, Bëschof, vum Gott geweit, d'Séierin Marisa Rossi an vill Leit d'Blutt aus der Hostie gesinn, déi ich konsekréiert hunn, an kënne mat dem Apostel widderhuelen: "Deen, deen et gesinn huet, gëtt Zeegnes dovun, an säi Zeegnes ass wouer, an hien weess, datt hien d'Wourecht seet, fer datt dir gleeft." (Jn 19,35)